

LA MISSIÓ DE LES JOVENTUTS

per VENTURA GASSOL

salutació

Estem en plena activitat electoral. Estem en vigílies de grans esdeveniments, de grans activitats les quals poden fer canviar del tot el programa polític i social de la nostra Pàtria.

Es, doncs, en aquest moment històric per tants i tans conceptes que ARA!! surt a la palestra. I, la primera cosa que fa com a deure de catalans conscients, de nacionalistes purs, d'esquerristes íntegres i d'obreristes avançats, és retre homenatge a tots els herois caiguts en defensa de la pàtria i llançar a ple pulmó i sense que defalleixi ni un sol moment la veu, els crida de VISCA CATALUNYA, LLIURE I JUSTICIÀ i SALUT, COMPANYS DE LA PRESÓ I DE L'EXILI. Si. Salut i que prompte, com més aviat millor, per obra del poble sobirà us poguem tenir aquí, amb nosaltres, i contemplant alegres i feliços, la nostra Catalunya, bella i lliure de totes les opressions.

* * *

No pot mancar, tampoc, la nostra més entusiasta salutació a tota la premsa nacionalista i obrera de Catalunya. Companys nacionalistes i esquerristes: ARA!! òrgan de les Joventuts d'Esquerra "Estat Català" i portantveu de les Joventuts Nacionalistes de Catalunya, us saluda amb tota l'emoció i desitja que entre tots, fent un ampli Front Popular, poguem arribar a la fita suprema de portar a la pràctica tot el programa íntegre de l'heroi nacional, cabdill màxim i etern de les nostres Joventuts d'Esquerra "Estat Català", l'immortal President Macià.

Per a realitzar això, els que formem part d'ARA!! posarem totes les nostres forces, tot el nostre saber, sigui poc, sigui molt, al servei de l'organització, per tal de fer que el nostre partit arribi als llocs de govern i posi en pràctica les conclusions aprovades en la conferència de Sant Andreu, inspirada en la doctrina de Francesc Macià.

* * *

En un altre lloc d'aquest primer número, hi va fixada amb tota exactitud la nostra posició en aquests moments històrics. No és aquí, en aquesta salutació, on creiem nosaltres que cal exposar el nostre punt de mira en relació amb les properes eleccions. Els companys, els nostres lectors, veuran que en l'editorial queda ben marcada la nostra línia de conducta. Tot Catalunya sap qui som i què volem. El nostre programa és conegut arreu. Nacionalistes racials i obreristes avançats acabem aquesta salutació reient homenatge de gratitud, homenatge de lleialtat envers l'alliberador de la terra catalana que, amb la seva gesta gloriosa del 14 d'abril, proclamà l'enyorada REPUBLICA CATALANA. Retem homenatge al nostre cabdill Francesc Macià i Lluissà.

la nostra posició

EL NOSTRE PARTIT E. R. C., TE PERFECTAMENT TOTA L'ORGANITZACIÓ ELECTORAL EN MARXA: DIRECCIÓ, COMARCALS I DEMES ORGANISMES VITALS DEL MATEIX. LA FEBRE D'AQUESTS DIES VA PUJANT DE TO, PERO, NO ES HORA, DE DIVAGAR. MANTA PERSONALITATS (?) I DEMES ES BELLUGUEN PER A PODER QUAN MENYS FIRMAR EL SEU NOM COM A FUTUR CANDIDAT. ES L'AFANY DE SEMPRE PER AQUESTS HOMES I EL VELL PROBLEMA A RESOLDRE.

NOSALTRES, AVUI, COPSEM LA GRAVETAT DEL MOMENT I NO ENS RESTA ALTRE COSA A FER QUE DEIXAR PER A DESPRES DEL TRIOMF EL PARLAR D'AQUEST ASPECTE DE LA VIDA INTERNA DEL PARTIT, MES ES NECESSARI I OBLIGAT EN NOSALTRES SORTIR AL PAS DE TERGIVERSADES ACTITUTS I VERSIONS PROBABLEMENT FETES PUBLICUES EN DESCREDIT DE LA NOSTRA ORGANITZACIÓ.

LES JOVENTUTS D'ESQUERRA «ESTAT CATALA», NO AMENACEN, CAP CANDIDAT NI RECLAMEN CAP LLOC A LES CANDIDATURES D'E. R. DE C. NO ES AQUEST EL MOMENT TAMPOC DE COMENTAR TAL ACTITUT.

EL QUE SI CAL QUE TOTHOM SAPIGA I NO HO DESCONEIXIN ELS ORGANISMES DIRECTIUS DEL PARTIT, QUE LES FORCES NACIONALISTES D'ESQUERRA, QUE CONSTITUTEIXEN L'AVANÇADA D'E. R. C., NO ESTAN DISPODES A ENMUDIR SI ES CONFIRMA LA DESIGNACIÓ OFICIAL D'ALGUNS CANDIDATS QUE AQUESTS DARRERS DIES EL RUMOR PUBLIC HA FET CONEIXER.

L'ANY I MIG QUE HAVEM VISCUT SOTA LA TIRANIA I L'APROBI NO ENS HA FET PERDRE LA MEMORIA. JORNADA EIXECRABLE I DE DESCREDIT PEL PARTIT SUCCEI EN UNA DETERMINADA COMARCA PROPERA A BARCELONA, QUE TOTHOM RECORDA PERFECTAMENT. UNS TRET MAL DIRIGITS I PITJOR INTENCIONATS DELATAREN AL VIL COVARD QUE AIXIS PENSAVA ENSORRAR L'ENEMIC.

ES ENVA QUE UN ORGANISME REDUIDÍSSIM DEL PARTIT, VULGUI O PRETENGUI APOIAR LA SEVA CANDIDATURA. ABANS CALDRIA PREGUNTAR QUE SON ELS SENYORS QUE EL CONSTITUTEIXEN I SI VERTADERAMENT REPRESENTEN AQUELLA COMARCA. PER ALTRA BANDA NO CREIEM QUE SIGUI VISTA AMB BONS ULLS PER LES DEMES TERRES QUE FORMEN LA CIRCUMSCRIPCIÓ ELECTORAL A LA QUAL PARTANYIN, AQUELLA DESIGNACIÓ.

LES JOVENTUTS D'ESQUERRA «D'ESTAT CATALA», NO AMENACEN, SURTEN AL PAS DE QUELCOM QUE PODRIA ESSER LA FITA DE L'ENSULCIADA D'UNA ORGANITZACIÓ TAN FORTA COM L'E. R. DE C. COMPTE, MOLT DE COMPTE, AMB LA DESIGNACIÓ DELS CANDIDATS. NOSALTRES NO DEMANEM LLOCS. NOSALTRES NO IMPOSEM NOMS. PERO, ENTENEM QUE A LES CANDIDATURES DE L'E. R. C. SOLAMENT HI PODEN ESSER-HI HOMES AUSTERS I CAPAÇOS, AMB UNA CONCEPCIÓ PRIMORDIAL DE LES NOSTRES COSES EN UN SENTIT RACIALMENT NACIONALISTES I QUE EN L'OBRETERISME HI TROBIN AQUELL SUPORT TAN NECESSARI I ESSENCIAL. PEL MILLORAMENT DE LES CLASSES OPRIMIDES. ESSENT AIXÍ, LA NOSTRA ORGANITZACIÓ, CADA DIA MES EN PUIXANÇA, ES BATRA COM EN REPETIDES VOLTES HA SAPIGUT FERHO, CONTRA L'OPRESSIÓ I EL FEIXISME QUE REPRESENTEN LES DRETES. DE NO ESSER ESCOLTATS, EL SACRIFICI QUE SE'NS DEMANARIA POTSER EXCEDIRIA DE LES NOSTRES PROPRES FORCES.

No hem sentit mai l'engúnia que fa de vegades, veure un infant amb cara d'home? Doncs, encara en fa més un jove amb cara de vell. I, de la mateixa manera que serà un home mancat, en un ordre o altre, el que no hagi pogut viure com a infant la seva infància, en serà també el que no hagi pogut o sabut viure com a jove la seva joventut.

Tant la infància com la joventut són dues edats que haurien de perllongar-se el màxim possible. Les dues tenen el do de conservar l'organisme i les seves facultats espirituals en un estat de ducilitat que després no tarden a perdre i és, mentre dura aquesta, que la voluntat ha de cuinar a imprimir-hi el que demà ha de constituir el caràcter.

Quantes i quantes possibilitats s'han perdut en molts homes per haver fet fallida, pel que sigui, en aquestes dues edats que tant compten en la vida!

Joves, doncs, sapigüeu ésser joves i viure la vostra joventut de manera que, quan la vida i els anys us en prenguin el títol, vosaltres pogueu seguir sentint-ne tota la força. No tot en l'home és nivantor de braç, ni tot és musculatura. Hi ha en ell aquella altra tensió espiritual que, quan és prou forta, pot arribar a fixar una joventut per sempre. Un exemple? Francesc Macià!

Fou ell que, de cap blac, sapigué enardir i animar aquell moviment de joves a Prats de Molló que, fracassat i tot per traïdoria d'un que no era català, fou el gest que, internacionalment, donà el cop més mortal a la dictadura i a la monarquia espanyola, tot internacionalitzant el problema de Catalunya.

Aquesta mateixa sensació a la qual em referia de l'infant home i de l'home-vell hem donaria un partit, per fort que fos, que no tingués una bona joventut. També els partits tenen la seva fisonomia i ai d'aquells que, tot i ésser joves, ja tinguessin la cara de vells! Poca vida e's quedaria en el camí de les lluites per la consecució dels ideals d'aquella part del poble que ells representen. Els ideals, com a joves que són sempre, d'aquella joventut de les coses eternes, exigeixen també el fervor i l'ímpetu de la mà, del braç i de l'ànima joves. Aquest fervor i aquest ímpetu és el que representen les joventuts en els partits.

El seny que sempre han de tenir els dirigents d'un partit, quan no pot conjugar-se amb aquest ímpetu, enlloc de les regnes sensibles que guien, es converteix en brida morta que ofega.

Joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català», sigueu sempre aquest ímpetu que mantingui en tensió tota activitat política i que les vostres inquietuts i el vostre dinamisme donguin caràcter a aquest gran partit nostre a les mans del qual, avui, estan els destins de Catalunya.

A la Catalunya nova, a la Catalunya jove li cal també un partit jove. En aquesta cursa de velocitat dels pobles que corren per a dur a la Humanitat la torxa de la llibertat i de la justícia, Catalunya duu un temps de retard fatal en tot el poble que hagi passat les adversitats històriques que ha passat el nostre. Sigui, doncs el nostre partit amb impuls de joventut que guanyi aquest temps i que, amb alenada nova i renovadora, faci que Catalunya, nova també i renovada, arribi a la meta.

Aquesta és la missió essencial de les joventuts. Mal la complirien, però, si abans no es renovessin a si mateixes per l'esport, pel cultiu de l'esperit, per una bona educació política, per l'estudi conscient dels problemes polítics i socials del món i de casa nostra, en una paraula: fent que la primera lluita a lliurar i a guanyar sigui la de la pròpia formació. Una formació més completa possible i en la qual domini sempre la raó per damunt de l'instint, la sensibilitat per damunt de la força; més breu: l'esperit per damunt de la matèria.

L'home fort no és aquell que fa de la força un espectacle ni una ostentació, sinó el que en sap fer una reserva interior al servei del deure. Ni és el més fort el que no pot contenir les pròpies energies, sinó el que n'és mestre.

Sigui aquesta la força de les joventuts d'Esquerra Republicana «Estat Català» al servei del més pur i del més fervent nacionalisme, en aquell sentit humà, universalista i obrerista que li donà Francesc Macià, que en fou el gloriós fundador i en serà sempre el Cap espiritual que ha de dur-nos a la victòria!

Penal de Cartagena, 19-1-1936.

dones, a la lluita !

Ja tenim les eleccions a sobre, aquestes eleccions, tant i tant esperades per nosaltres les dones catalanes, per a donar fe de vida i refermar una vegada més la nostra posició nacionalista i esquerrista.

Després d'un llarg termini de govern de la «terregada» monarquitzant i feixista de Gil Robles, Lerroux i Cambó, hem vist els nostres pares, fills i germans condemnats, contra tota classe de justícia, pel sol fet d'aixecar-se en defensa de l'ideal més digne que existeix: la Pàtria.

També hem pogut veure la seva política de deixar sense escola els nostres fills, milers i milers d'infants tirats al carrer, per tornar els bens a la Companyia de Jesús, portar la misèria a infinitat de llars obreres per implantar, altra vegada, el feudalisme i, finalment, els famosos afers «Straperlo-Tayà». Què pretendien i què es proposaven?

Les boles negres de la Cambra —nascuda ja morta— ho demostren clarament. Robatori i introducció a les nostres llars d'aquell mal viure que imposa el joc. I això veïllant, deien, per l'engrandiment d'Espanya! Deixarem nosaltres, filles, esposes i mares que governi altra vegada aquesta gentusa?

No hi ha dubte, que per damunt de tot i contra tot, la dona catalana, —conscient sempre del seu deure— defensarà, si és necessari amb les dents, els drets obreristes i nacionalistes de Catalunya.

No defallirà ni un sol moment davant les forces cavernàries, imitadores grotesques de Mussolini, no permetent, així, la política de «cataclisme» que això representa i sabrà, quan calgui, posar-se a la barrera per dir-los, amb veu potent i sense defallir ni un sol moment, NO PASSAREU!

VOTEU EL FRONT POPULAR D'ESQUERRES